ΟΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΕΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Γ.Ο.Κ.

Ἠχομόνωση, συστήματα δομήσεων, κάλυψη, ὄροφοι, οὐρανοξύστες

ΙΣΧΥΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ἰσχύει ἀπό τό περασμένο Σάββατο, ὁπότε καί δημοσιεύθηκε στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁ νέος Γενικός Οἰκοδομικός Κανονισμός, τοῦ ὁποίου οἱ κυριώτερες καινοτομίες εἶναι οἱ ἑξῆς :

1. Ἡ μείωση τοῦ ποσοστοῦ καλύψεως τῶν οἰκοπέδων.
2. Ἡ καθιέρωση δύο νέων οἰκοδομικῶν συστημάτων.
3. Ἡ αὔξηση τῆς ἐπιφανείας τῶν κοινοχρήστων χώρων τῶν οἰκοδομῶν.
4. Ἡ λήψη μέτρων γιά τήν ἠχομόνωση τῶν κτιρίων καί
5. Ἡ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀρόφων πολυκατοικιῶν πού ἀνεγείρονται σέ δρόμους μικροῦ πλάτους. Ἀντίστοιχα αὐξάνεται ὁ ἀριθμός τῶν ρετιρέ.

Ὁ νέος ΓΟΚ ἰσχύει ἀπό τήν ἡμέρα δημοσιεύσεώς του στήν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλά παράλληλα, ὁρίζεται ὅτι ἄδειες δομικῶν ἐργασιῶν πού ἐκδίδονται ἐπί αἰτήσεων πού ὑποβλήθηκαν ὡς καί τήν ἡμέρα δημοσιεύσεως τοῦ ΓΟΚ, ἐκτελοῦνται μέ βάση τίς διατάξεις πού ἴσχυαν ὡς τότε. Μέ τίς ἴδιες διατάξεις (τοῦ παλαιοῦ ΓΟΚ) ἐκδίδονται καί ἐκτελοῦνται ἄδειες γιά ἀνέγερση οἰκοδομῶν, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκοδόμηση ἔχει συμφωνηθῆ ἢ προσυμφωνηθῆ μέ δημόσιο ἔγγραφο ὡς καί τήν ἡμέρα ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ νέου ΓΟΚ.

Γιά τήν δόμηση κατά τό συνεχές σύστημα μέ τό ὁποῖο ἔχουν ἀνοικοδομηθῆ οἱ ζῶνες κατοικίας καί κτιρίων γραφείων τῆς περιοχῆς πρωτευούσης ὁρίζεται ὅτι τά ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καί διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων στίς περιοχές τῶν οἰκισμῶν πού ἰσχύει τό σύστημα αὐτό εἶναι 10 μ. γιά τό πρόσωπο, 15 μ. γιά τό βάθος καί 200 τ.μ. γιά τό ἐμβαδόν.

Κάλυψη - ὄροφοι

Σέ συνάρτηση (ἄρθρον 17), καθορίζονται ὡς ἑξῆς τά ποσοστά καλύψεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ συνεχοῦς συστήματος:

«Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ὑπό κτιρίου ἐπιφάνεια μεσαίου οἰκοπέδου ἰσοῦται πρός τά 70% τῆς ὅλης ἐπιφανείας του. Γωνιαίου οἰκοπέδου πρός τά 80% (ἐφ' ὅσον αὐτή δέν ὑπερβαίνει τά 200 τ.μ.). Γωνιαίου οἰκοπέδου συνολικῆς ἐπιφανείας μεγαλυτέρας τῶν 200 τ.μ. ἰσοῦται πρός τό ἄθροισμα τῶν 80% τῶν 200 τ.μ. καί τῶν 70% τοῦ πέραν τῶν 200 τ.μ. ὑπολοίπου ἐπιφανείας. Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ἐπιφάνεια διαμπεροῦς οἰκοπέδου ἰσοῦται πρός τά 70% αὐτῆς».

Ἀκολούθως ὁρίζεται ἡ θέση τοῦ ὀποχρεωτικά ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου καί οἱ ἐλάχιστες διαστάσεις του γιά μεσαῖα, γωνιακά, διαμπερῆ οἰκοπεδα καί οἰκόπεδα πού καταλαμβάνουν ὁλόκληρο τετράγωνο καί, (ἄρθρο 21), ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν ὀρόφων κατά τήν πρόσοψη τῶν οἰκοδομῶν θά εἶναι ἀνάλογα μέ τό πλάτος τοῦ δρόμου ὡς ἑξῆς:

Πλάτος μέχρι 7,50 μ. δύο ὀροφοι στόν πρόσοψη καί δύο ρετιρέ. Πλάτος 7,50—10 μ. τρεῖς ὀροφοι στήν πρόσοψη καί δύο ρετιρέ. Πλάτος 10—12.50 μ. τέσσερις ὀροφοι στήν πρόσοψη καί ἕνα ρετιρέ. Πλάτος 12.50 μ. καί πάνω, πέντε ὀροφοι στήν πρόσοψη καί κανένα ρετιρέ.

Ἐλεύθερον σύστημα

Γιά τό «πανταχόθεν ἐλεύθερον σύστημα» ὁρίζεται ὅτι: «Κατά τήν δόμησιν ἐπί οἱουδήποτε οἰκοπέδου (γωνιαίου, μή γωνιαίου, διαμπεροῦς κλπ. ἤ καί καταλαμβάνοντος ὁλόκληρον τό οἰκοδομικόν τετράγωνον) οἱ λόγω κλίσεως τῆς ὁδοῦ ἤ τοῦ οἰκοπέδου κατ' οἱανδήποτε κατεύθυνσιν ἤ λόγω τῆς φυσικῆς ἤ τεχνητῆς διαμορφώσεως τῆς στάθμης τῶν προκηπίων (πρασιῶν) ἤ τῶν πλαγίων καί ὀπισθίων ἐκτάσεων τοῦ οἰκοπέδου προκύπτοντες ὀροφοι καί ἐν γένει χῶροι κυρίας χρήσεως καί οἱ κατά τήν προηγουμένην παράγρ. 2 βοηθητικοί τούτων χῶροι περιλαμβάνονται εἰς τόν συντελεστήν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου».

Τά ἐλάχιστα ὅρια ἀρτιότητας τῶν οἰκοπέδων τοῦ συστήματος αὐτοῦ καθορίζονται: Πρόσωπο 15 μ., βάθος 25 μ. καί ἐμβαδόν 400 τ.μ.

Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ἀπό τό κτίριο ἐπιφάνεια κάθε οἰκοπέδου στό σύστημα αὐτό ἰσοῦται τό πολό πρός τό 40% τῆς ὅλης ἐπιφανείας του. Τά ὕψη, ἀνάλογα μέ τόν συντελεστή δομήσεως ποικίλλουν ἀπό 11 ὡς 26 μ.

Σέ συνέχεια, καθορίζονται λεπτομερῶς οἱ ὅροι δομήσεως κλπ. μέ βάση τά δύο νέα οἰκοδομικά συστήματα, ἐλεύθερης συνθέσεως καί ἐλεύθερης δομήσεως. Κατά τό πρῶτο, ἐπιτρέπεται ἡ μέχρι καί τοῦ πρώτου ὀρόφου δόμηση κατά τό συνεχές σύστημα, κατά δέ τούς λοιπούς ὀρόφους ἡ δόμηση κατά τό ἀσυνεχές ἤ «παντταχόθεν ἐλεύθερο».

Κατά τό δεύτερο, τά κτίρια τοποθετοῦνται ἐλεύθερα σέ μεγάλες ἐκτάσεις, σέ ἀπόσταση ἀπό τίς γραμμές δομήσεως, ἀπό τά ὅρια τῶν οἰκοπέδων καί μεταξύ τους.

Τό σύστημα τῆς ἐλεύθερης δομήσεως ἔχει ἀρχίσει νά ἐφαρμόζεται ἀπό τοῦ 1968. Μέ αὐτό ἔχουν ἀνεγερθῆ οἱ πρῶτοι πύργοι — οὐρανοξύστες — στήν περιοχή πρωτευούσης, κέντρο καί πράστια. Μέ τίς νέες διατάξεις πού περιελήφθησαν στόν ΓΟΚ, ἐκτός τοῦ ὅτι καθορίζονται ὁ συντελεστής δομήσεως οἰκοπέδων γιά τό σύστημα αὐτό, τά ποσοστά καλύψεως, ὁ ἡλιακός φωτισμός κλπ., ὁρίζεται ὅτι «τό μεγιστον ὕψος κτιρίου ἐν οὐδεμιᾳ περιπτώσει δύναται νά εἶναι μεγαλύτερον τῶν 75 μ.». Μέ τίς πρῶτες ἐφαρμογές τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἔχουν ἀνεγερθῆ οὐρανοξύστες ὕψους μέχρις 102 μ.

Ὁ νέος ΓΟΚ περιέχει καί διατάξεις πού ἐφαρμόζονται σέ ὅλα τά συστήματα δομήσεως. Μεταξύ ἄλλων ὁρίζεται:

«Οἰκόπεδα ἔχοντα κατά τήν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος τό ἀπαιτουμενον ἐλάχιστον ἐμβαδόν ἀρτίων οἰκοπέδων, ὑπολειπόμενα δέ κατά τήν μίαν τῶν κατά τόν κανόνα ἢ τήν παρέκκλισιν διαστάσεων προσάπτου ἤ ἐλάσσους κατά ποσοστόν μέχρι πέντε ἐπί τοῖς ἑκατόν (5%) τῆς ἐλαχίστης ἀπαιτουμένης καί μή δυάμενα νά τακτοποιηθοῦν θεωροῦνται οἰκοδομήσιμα. Ἡ αὐτή ἀνοχή τοῦ 5% εἰς μίαν τῶν διαστάσεων ἐφαρμόζεται καί εἰς οἰκόπεδα καθιστάμενα ἐλλειμματικά συνεπείᾳ ρυματομίας.

»Οἰκόπεδα κείμενα ἐντός ἐγκεκριμένου σχεδίου, παραχωρηθέντα ὑπό τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δι' ἀποφάσεων ἤ παραχωρητηρίων δι' οἱονδήποτε λόγον, τυγχάνουν ἄρτια καί οἰκοδομήσιμα μέ οἷας διαστάσεις καί ἐμβαδόν παρεχωρήθησαν».

Τακτοποίηση

Πέραν τούτου ὁρίζονται τά ἑξῆς γιά τήν τακτοποίηση τῶν οἰκοπέδων:

«Ἐκτός τῶν ἰσχυόντων ἐλαχίστων ὁρίων διαστάσεων καί ἐμβαδοῦ, κατά τόν κανόνα ἤ τήν παρέκκλισι, τό οἰκόπεδον πρέπει νά ἔχῃ τήν κατάλληλον μορφήν διά τήν ὅσον τό δυνατόν πληρεστέραν δομικήν ἐκμετάλλευσιν, ἤτοι σχῆμα ἐν γένει κατά τό δυνατόν ὀρθογώνιον, πλευράς ὅσον τό δυνατόν εὐθυγράμμους καί σαφῶς διακρινομένας εἰς πλάγια καί ὀπίσθια ὅρια, γωνίας προσεγγιζούσας κατά τό δυνατόν τήν ὀρθήν, ἰδίως μεταξύ προσώπου καί πλαγίων ὁρίων.

Οἰκόπεδον στερούμενον τῆς ὡς ἄνω καταλλήλου μορφῆς τακτοποιεῖται μετά τῶν παρακειμένων, δι' ἀνταλλαγῆς ἐκτάσεων τῆς τακτοποιήσεως δυναμένης ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε συνθηκῶν καί ἀναγκῶν νά ἔχῃ περιωρισμενην ἤ γενικωτέραν ἔκτασιν».

Φωτισμός - ἀερισμός

Γιά τόν φωτισμό καί ἀερισμό τῶν διαμερισμάτων ὁρίζονται τά ἑξῆς (ἄρθρο 81) :

«Οἱ κυρίας χρήσεως χῶροι τῶν κτιρίων ὡς καί τά μαγειρεῖα πρέπει νά δέχωνται τόν ἀναγκαῖον φωτισμόν καί ἀερισμόν ἀμέσως ἐκ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοῦ οἰκισμοῦ ἤ καί ἐκ τῶν ὑποχρεωτικῶς ἤ προαιρετικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τῶν οἰκοπέδων.

Ἡ ἀναγκαία πρός φωτισμόν καί ἀερισμόν ἐπιφάνεια τοῦ ἀνοίγματος (κτίστου) δέν δύναται νά εἶναι μικροτέρα τοῦ ἑνός (1) τετραγωνικοῦ μέτρου ἀνά 9 τετραγωνικά μέτρα ἐπιφανείας δαπέδου χώρου.

Τά ἀνοίγματα πρός ἀερισμόν χώρων βοηθητικῆς χρήσεως δύνανται νά καταργῶνται ἐάν ἐξασφαλίζεται τεχνητός ἀερισμός διά φυσικοῦ ἤ μηχανικοῦ ἑλκυσμοῦ βάσει εἰδικῆς μελέτης ὑποβαλλομένης εἰς τήν ἁρμοδίαν Ἀρχήν κατά τήν αἴτησιν πρός ἔκδοσιν τῆς ἀδείας ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου.

Εἰς τούς χώρους σταθμεύσεως αὐτοκινήτων δέον ὅπως ἐξασφαλίζεται φυσικός ἤ τεχνητός ἀερισμός.

Μαγειρεῖα ἑστιατορίων, ξενοδοχείων, νοσοκομείων, κέντρων διασκεδάσεως ἐφ' ὅσον ἁρμοδίως κέκτηνται ἄδειαν λειτουργίας, κλίβανοι νοσοκομείων καί ἄλλαι συναφεῖς ἐγκαταστάσεις κατασκευαζόμενα ἐν ὑπογείῳ δέον νά κέκτηνται πλῆρες σύστημα μηχανικοῦ ἐξαερισμοῦ».

Περιέχεται ἐπίσης εἰδικό μέρος γιά τίς ἐγκαταστάσεις τῶν κτιρίων γιά πρώτη δέ φορά ὁρίζεται ὅτι ἀπαιτεῖται στό ἑξῆς ἡ ὑποβολή εἰδικῆς μελέτης γιά τίς ὑδραυλικές ἐγκαταστάσεις κτιρίων ὄγκου μεγαλύτερου τῶν 1.500 κ. μ. καί γιά τίς ἠλεκτρομηχανολογικές ἐγκαταστάσεις κτιρίων ὄγκου μεγαλύτερου τῶν 3.000 κ. μ. Καθορίζονται ἐξ ἄλλου κανόνες γενικῆς διατάξεως τῶν λεβητοστασίων, τῶν καπνοδόχων, καπναγωγῶν καί ἀερογωγῶν, ἐνῶ δίδεται τό δικαίωμα στόν ὑπουργό Δημοσίων Ἔργων νά ὁρίζῃ περιοχές ὅπου γιά λόγους αἰσθητικούς ἐπιβάλλεται ἡ τοποθέτηση μιᾶς ἤ περισσοτέρων συλλογικῶν κεραιῶν στό δῶμα τῶν κτιρίων.

Ἠχομόνωση

Τέσσερα ἄρθρα τοῦ νέου Γ.Ο.Κ. (113 — 117) εἶναι ἀφιερωμένα στήν ἠχομόνωση τῶν κτιρίων. Τό ἄρθρο 113 ὁρίζει :

«Κατά τήν ἀνέγερσιν κτιρίων κατοικιῶν μέ πλείονας τῶν δύο ὀροφων (ἰσόγειον καί ὄροφον ἐπ' αὐτοῦ: ἤ καί διωρόφων κτιρίων μέ πλείονας κατοικίας ἐν τῷ αὐτῷ ὀρόφῳ δέον ὅπως ἐξασφαλίζηται ἡ ἀπαιτουμένη ἠχομόνωσις. α') τοῦ δώματος καί τῶν δαπέδων ἐναντι θορύβων μεταδιδομένων δια κρουσεως ἤ διά τοῦ ἀέρος, καί β') των διαχωριζόντων αὐτοτελεῖς κατοικίας τοίχων ὡς καί τῶν τοίχων τῶν φρεάτων τῶν ἀνελκυστήρων ἐναντι θορύβων μεταδιδομένων διά τοῦ ἀέρος».

Ὁ Ἔλεγχος τῆς ἠχομονωτικῆς ἱκανότητας καί ἠχοδιαπερατότητας στοιχείων τοῦ κτιρίου θά γίνεται «ἐπί αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων» ἀπό τά εἰδικά ἐργαστήρια τοῦ Υ.Δ.Ε., τῶν ἀνωτάτων ἱδρυμάτων ἤ ἰδιωτικά ἀναγνωρισμένα, σύμφωνα πρός τίς μεθόδους τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ Προτυποποιήσεως. Ὁ Γ.Ο.Κ. καθορίζει τίς ἀπαιτήσεις σέ «Ντισιμπέλ» (DB) γιά τήν ἠχομονωτική ἱκανότητα καί ἀνεκτή ἠχοδιαπερατότητα στοιχείων τοῦ κτιρίου : μεσότοιχοι, πατώματα, διαχωριστικοί τοῖχοι κλπ. τόσο τῶν κατοικιῶν ὅσο καί τῶν ἄλλων κτιρίων, ὅπως σχολεῖα, νοσοκομεῖα, κτίσια γραφείων, ξενοδοχεῖα, βιβλιοθῆκες καί ἰδιωτικά ἰατρεῖα.

Τέλος, ἑπτά ἄρθρα τοῦ Γ.Ο.Κ. περιγράφουν τά τοῦ χαρακτηρισμοῦ μιᾶς κατασκευῆς ὡς «αὐθαιρέτου», τίς συνέπειες, τά πρόστιμα, τήν διαδικασία χαρακτηρισμοῦ της, τίς ἐνστάσεις, τήν βεβαίωση τοῦ προστίμου καί τέλος τήν κατεδάφισή της.

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

Πατριαρχεῖον ὄχι μόνον δέν κινδυνεύει, ἀλλ' ἔχει ἐν τῷ προσώπῳ του τόν πλέον ἔνθερμον καί σταθερόν ὑπερασπιστήν του. Τό ἔχει δε οὕτως ἀποδείξει ἐπανειλημμένως ὄχι διά λόγων, ἀλλά διά γενναίων πράξεων. Θά ἀναφέρωμεν τάς σπουδαιοτέρας.

Πρῶτον, κατά τήν ἐποχήν τῆς ἀναλήψεως τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν καθηκόντων ὑπό τοῦ Μακ. κ. Ἱερωνύμου, αἱ σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρός τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἦσαν εἰς ἄκρον τεταμέναι. Ὁ Μακαριώτατος ἐθεώρησεν ὡς πρῶτον μέλημά του νά ἐπισκεφθῆ πάραυτα τήν Κωνσταντινούπολιν. Παρά δέ τούς ἐπιμόνους δισταγμούς της, ἔπεισε τήν Ἱερά Σύνοδον καί ἐπέτυχεν ὥστε δύο μόλις ἑβδομάδας μετά τήν ἐνθρονισίν του καί συγκεκριμένως τήν 5ην Ἰουνίου 1967, συνοδευόμενος ὑπό συνοδικῆς ἀντιπροσωπείας, νά ἔχῃ ἤδη ἐπισκεφθῆ τό Φανάρι. Τοιαύτη χειρονομία ἀμέσου μεταβάσεως τοῦ νεοεκλεγέντος Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔχει ἄλλο προηγούμενον; Ἐγίνετο διά πρώτην φοράν ἀπό τῆς ἱδρύσεώς της καί ἀποτελεῖ μοναδικήν περίπτωσιν εἰς τά χρονικά τῆς ἐκλογῆς τῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Δεύτερον, ὅτε κατηρτίζετο ὁ νέος Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἰδιωτικῶς καί μάλιστα ἄνευ γνώσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκ σεβασμοῦ πρός τόν Οἰκουμενικόν Θρόνον καί πρός τό σεπτόν πρόσωπον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, πρός ἀτομικήν του καθαρῶς ἐνημέρωσιν, ὁ Μακαριώτατος κ. Ἱερώνυμος ἀπέστειλεν ἀντίτυπον τοῦ ὑπό ἐπεξεργασίαν Νομοσχεδίου. Εἶναι δυνατόν ὁ Σεβ. Φιλίππων νά ἀναφέρῃ ἀνάλογον προηγούμενον; Ἡ χειρονομία αὐτή τοῦ Μακαριωτάτου ἐσημειοῦτο διά πρώτην φοράν εἰς τήν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρέπει δέ νά εἶναι μοναδική εἰς τά χρονικά ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Τρίτον, ἀπό πολλῶν δεκάδων ἐτῶν ὑπεστηρίζετο ὑπό πολλῶν, ἀλλά καί κατά τήν ἐπεξεργασίαν τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὑπεστηρίχθη ἁρμοδίως, νά λήξῃ ἡ ἀπό κανονικῆς ἀπόψεως τραγελαφική κατάστασις τῆς ὑπάρξεως τριῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαιοδοσιῶν ἐντός τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τήν ὁποίαν ὁ ἀείμνηστος καθηγητής τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου Ἀμίλκας Ἀλιβιζάτος εἶχε χαρακτηρίσει ὡς «κανονικόν αἴσχος». Εἰς τάς προτάσεις αὐτάς ὁ Μακαριώτατος κ. Ἱερώνυμος ἀντέστη ἐρρωμένως, δηλώσας κατά τήν σχετικήν μετά τῆς Κυβερνήσεως συζήτησιν, ὅτι «ἐφ' ὅσον αὐτός θά κατεχῃ τόν Θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, τοιοῦτον τι οὐδέποτε θά ἐδέχετο νά συμβῇ. Τῇ ἐπιμονῇ του μάλιστα, διά πρώτην καί πάλιν φορᾶν εἰς τήν Ἱστορίαν τῆς συντάξεως τῶν Καταστατικῶν Χαρτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περιελήφθη εἰς τό κείμενον τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καί φράσις κατοχυρώνουσα σαφῶς καί ἀπερίφραστως τό ἐπί τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου κρατοῦν ἐκκλησιαστικόν καθεστώς. Τοιαντίον εἰς τό πρῶτον ἄρθρον τῶν προϊσχυσάντων Καταστατικῶν Χαρτῶν, μέχρι καί τοῦ 671)1943, περιελαμβάνετο ἡ ἑξῆς φράσις: «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος... συνίσταται ἐκ πάντων τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος», πρᾶγμα τό ὁποῖον ἠδύνατο νά ἑρμηνευθῇ, ὅτι εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἔπρεπε νά ὑπάγωνται ἅπασαι αἱ ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐκκλησιαστικαί περιοχαί. Ἡ φράσις αὕτη, εἰσηγήσει τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου δέν ἐτέθη εἰς τό ἰσχύον Καταστατικόν.

Τέταρτον, ὅτε οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Ἐλευθερουπόλεως καί Φλωρίνης ἐσταμάτησαν νά μνημονεύουν κατά τάς Θείας Λειτουργίας τό ὄνομα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὁ Μακαριώτατος ἀπέμεινε σχεδόν μόνος ἐπιμένων, ὅπως ἐπιβληθοῦν πειθαρχικαί ἐναντίον των κυρώσεις.

Πέμπτον, κατά τόν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ὑπῆρξεν ὁ μόνος Προκαθήμενος ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὁ ὁποῖος παρηκολούθησεν αὐτοπροσώπως τήν κηδείαν του. Ἐάν δέν εἶχε λάβει τήν ἀπόφασιν αὐτήν, θά παρουσιάζετο τό ἑξῆς παράδοξον: ἐκ μέν τῶν ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν νά παρηκολούθουν τήν κηδείαν του καί Προκαθήμενοι, ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων δέ Ἐκκλησιῶν νά μή ὑπῆρχεν οὐδέ εἷς Προκαθήμενος.

Ἕκτον, τό αἴτημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, περί τῶν δικαιωμάτων του ἐπί τῶν Πατριαρχικῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, τό ὁποῖον ἐπί σειράν δεκάδων ἐτῶν ἔμενεν ἀνικανοποίητον, ἱκανοποιήθη ἐπί τῆς ἀρχιεπιστασίας τοῦ νῦν Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Διά νά περιορισθῶμεν μόνον εἰς αὐτά, τέλος, ἕβδομον, ἅς ἐρευνηθοῦν αἱ Πράξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τά λεχθέντα ὑπό τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου κατά τήν παρελθοῦσαν ἐξαετίαν. Δέν θά εὑρεθῇ καί μία λέξις του στρεφομένη κατά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ὡς πρός τά δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου, τά ἀπορρέοντα ἐκ τοῦ Τόμου τοῦ 1850 καί τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως τοῦ 1928, οὐδέν ἔχει θιγῆ ἐξ ὅσων ἦσαν ἐν ἰσχύϊ, τουναντίον προσετέθησαν καί ἄλλα, ὅπως π.χ., ὡς καί ἀνωτέρω ἀνεφέρθη, τά δικαιώματά του ἐπί τῶν Πατριαρχικῶν Μονῶν».

ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΤΟΙΜΑΖΕ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

Ἀμερικανούς. Γιατί δέν μέ ρώτησαν;».

2. Τό βασιλικόν πραξικόπημα τῆς 13 Δεκ. 1967 δέν ἔγινε διά νά ἀνατραπῇ ἡ ἐπανάστασις καί ἐπανέλθῃ ἡ χώρα εἰς τόν κοινοβουλευτισμόν, ἀλλά διά νά ἀναγεννηθῇ ἡ ἐπανάστασις καί τεθῇ ἐπικεφαλῆς αὐτῆς, ὁ τέως βασιλεύς.

3. Τό κατασχεθέν τήν 13 Δεκεμβρίου 1967 «Σχέδιον Ἐνεργείας» τοῦ πραξικοπήματος, συνταχθέν ὑπό τοῦ τέως ἀντιστρατήγου Περίδη Γ., καί ἐγκριθέν ὑπό τοῦ τέως βασιλέως, ἀναφέρει εἰς τά Πρῶτον μέρος ὑπό τόν τίτλον «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ» ὅτι σκοπός τοῦ πραξικοπήματος εἶναι: «Συμφιλίωσις τῆς ἐπαναστάσεως μέ τήν Α.Μ. τόν βασιλέα μέ τό σύνολον τῶν ἐνόπλων Δυνάμεων, μέ τό σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πλήν κομμουνιστῶν καί μέ τήν κοινήν γνώμη τοῦ Ἐλευθέρου Δυτικοῦ Κόσμου».

4. Περαιτέρω ἀναφέρει: «ἡ ἐπανάστασις, ὡς ἔκφρασις δυναμικῆς ἐπιθυμίας ἐξυγιάνσεως τοῦ νοσηροῦ πολιτικοῦ ἀδιεξόδου καί τῆς δημοσίας ζωῆς, ὀρθῶς καί ἐπικαίρως παρενεβλήθη εἰς τήν ζωήν τοῦ Ἔθνους, ἀλλά παρουσιάζεται κακεκτικῶς καί ὑπόπτως ἐξελισσομένη διότι καίτοι ἐξηγγέλθη καί ἡ δραιώθη ἐπ' ὀνόματι καί τῇ ἀνοχῇ τοῦ Στρατοῦ, ἐξετελέσθη ὑπό παρανόμου ὀργανώσεως».

Διά τοῦτο : «Ἡ ἐπανάστασις πρέπει ν' ἀπαλλαγῇ τῶν ὑπόπτων φιλοδοξιῶν καί τῆς βουλιμίας τῶν ὀλίγων καί ἀναζωογονουμένη ὡς πόθος, σκοπός καί πάθος τοῦ συνόλου Λαοῦ καί Ἐνόπλων Δυνάμεων νά δημιουργήσῃ ταχέως τάς ὑγιεῖς προϋποθέσεις τῆς μελλοντικῆς εὐημερίας καί προόδου τοῦ Ἔθνους.

Ἡ οὕτω ἀνανεωμένη ἐπανάστασις, ὡς ἀναπότρεπτον ἀντίδοτον ἐναντίον τῆς ἀσφαλοῦς ἐξαφανίσεως τῆς φυλῆς, διά νά ἐκπληρώσῃ τούς σκοπούς της, πρέπει νά τεθῇ καί ἐξ ἀντικειμένου καταστῇ ἐνσυνειδήτως ἀποδεκτή ἡ τύχη τῆς ἐνθέρμου ὑποστηρίξεως ὅλων τῶν πολιτῶν ὑπό τήν ἡγεσίαν καί πνοήν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως (ὑπό τήν ἡγεσίαν, πνοήν καί οὐσιαστικόν προβάδισμα τῆς Α.Μ τοῦ Βασιλέως).

7. Στόχοι εἰς τό ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ θά εἶναι:

α. Τελεσίδικος ἀποκλεισμός τοῦ Κομμουνισμοῦ εἰς τό διηνεκές ἀπό τήν ἄμεσον ἤ ἔμμεσον ἐπέμβασιν εἰς τήν ζωήν τῆς χώρας.

6. Ταχυτέρα δυνατή μεταφορά τῆς πολιτικῆς εὐθύνης ἐκ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς τόν λαόν, ἀφοῦ προηγηθῇ ὁλοκλήρωσις διαδικασίας ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, ὥστε νά ἀρθοῦν αἱ ἀδυναμίαι αἱ ὁποῖαι ὡδήγησαν εἰς πολιτικόν ἀδιέξοδον τῶν τελευταίων ἐτῶν.

γ. Συγκέντρωσις προσπαθειῶν πρός ἐπισήμανσιν καί ριζικήν ἀντιμετώπισιν τῶν κρισίμων — ἀλύτων συμβατικῶς — προβλημάτων ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ἡ θεμελίωσις τῆς ταχείας ἀναγεννήσεως καί μακροπνόου εὐημερίας τῆς χώρας.

δ. Σαφής καί ἐνεργός συμμετοχή εἰς τήν Δυτικήν Συμμαχίαν καί τάς γενικωτέρας ἐπιδιώξεις τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. (Παραλείπονται 16 λέξεις διά λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας).

ε. Ἐξασφάλισις καί ἑδραίωσις τῶν προϋποθέσεων, ὥστε νά μή εὑρεθῇ ποτέ ἡ Χώρα καί τό Πολίτευμα ἐν κινδύνῳ ἢ εἰς ἀδιέξοδον».

7. Ἐν συνεχείᾳ καθορίζονται εἰς τό Σχέδιον οἱ «κανόνες» διά τῶν ὁποίων θά ἐξασφαλίζετο ἡ τήρησις τῶν ὅρων - στόχων τοῦ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ, ἤτοι:

«Ἐκπλήρωσις τῶν ὅρων τοῦ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ διά τῶν κάτωθι γενικῶν κανόνων:

α. Κυβέρνησις «ἐξειδικευμένων» ἐμπείρων καί ἀδιαβλήτων προσωπικοτήτων εἰς ἣν ΔΕΝ θά περιλαμβάνωνται ἀναμιγθέντες εἰς τήν πολιτικήν, ἤτις θά ἀσκῇ τήν ἐξουσίαν ὡς ἐντολοδόχος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

β. Τήρησις ὑπό τῆς Κυβερνήσεως - ἐντολοδόχου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τοῦ Συμβολαίου μερίμνη καί εὐθύνη τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων (Σ. Α.Γ.Ε.), ἐκφράζοντος τάς ἀπόψεις τῶν Ἀνωτάτων Συμβουλίων τῶν Κλάδων, ὑπό τήν Προεδρίαν τῆς ΑΜ τοῦ Βασιλέως».

8. Δηλαδή θά ἐλειτούργει ὁ ἑξῆς μηχανισμός:

α. Τά Ἀνώτατα Συμβούλια τῶν Κλάδων (τ.ἔ. οἱ Ἀντιστράτηγοι, Ὑποναύαρχοι καί Ὑποπτέραρχοι) θά ὑπέβαλον τάς ἀπόψεις των εἰς τούς Ἀρχηγούς Γενικῶν Ἐπιτελείων.

β. Οἱ Ἀρχηγοί Γενικῶν Ἐπιτελείων συνερχόμενοι ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ βασιλέως θά ἐλάμβανον ἀποφάσεις (ἐν τῇ οὐσίᾳ βεβαίως ὁ βασιλεύς θά ἐλάμβανεν ἀποφάσεις).

γ. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ βασιλέως θά διεβιβάζοντο πρός ἐκτέλεσιν εἰς ἐντολοδόχον «Κυβέρνησιν».

8. Ὑπέρ αὐτῆς τῆς δημοκρατίας ἡγωνίζετο ὁ τέως βασιλεύς. Καί τό Σύνταγμα τό ὁποῖον θά ἐπέβαλλεν, ἐάν ἐπετύγχανε τό πραξικόπημά του δημοκρατίαν αὐτοῦ τοῦ τύπου θά κατωνύρωνε, δηλαδή τήν δημοκρατίαν τῆς ἀπολύτου μοναρχίας. Ἄλλωστε τόσον ὁ ἴδιος, ὅσον καί ἡ μήτηρ του, συχνά παρεπονοῦντο, ὅτι τό Σύνταγμα δέν παρεῖχεν εἰς τόν βασιλέα τάς ἀναγκαίας ἁρμοδιότητας».

Τό σχέ